

**የመጽሐፍ ግምገማ
ግንቦት 7 ኢትዮጵያ እኮ ምን? እንዴት?
ደራሲ ክፍሉ ታደሰ
ገምጋሚ አለሙ እንዳለ**

አቶ ክፍሉ ታደሰ ግንቦት 7/1997 ዓ.ም. የተደረገውን ምርጫ በተመለከተ የተለያዩ ሰነዶችን በመሰብሰብና በራሳቸው አመለካከት በመመርኮዝ ወደ 250 ገጾች ያጠቃለለ መጽሐፍ ጽፏል። በዚህ መጽሐፋቸው ወደ የ1984 ምርጫ ያዘነበለው ኢትዮጵያን በብሔራዊና ቋንቋ ላይ የተመሠረተ መንግሥት እንደነበረ አጠር ባለ መልኩ አቅርቦዋል። በተለይም እነግ ከኢሕዴግ ጋር ተወዳዳሪ በመሆን የ1984 ምርጫ እንደተሳተፈ ሆኖም ግን ኢሕዴግ ቀስ በቀስ እየሸረሸረ የሌነግን አባላት ማሰር፤ መገደል፤ ከመንግሥት እርከኖች ማውረድ በመጨረሻም ድርጅቱን ሕገ-ወጥ ብሎ እንዳባረረ ጠቁመዋል። የዚህ የ1984 ዓ.ም. ሂደት በግንቦት 7/1997 ዓ.ም. ከተካሄደው ጋር በተወሰነ መመሳሰልና ዝምድናም እንዳለው ጠቁመዋል።

አቶ ክፍሉ ታደሰ ኢትዮጵያ በአሁኑ ሰዓት (ጊዜ) ሁለት መንግሥት ያላት የመጀመሪያው ከመለስ እስክ ሚኒስትሮችና የቢሮ ዳርከተሮች የሚዘልቅ ሲሆን ሁለተኛው ደገሞ የህወሃት የሥውር መንግሥት (TPLF's Invisible state) ብለው ሰፊ ትንተና በማቅረብ የወያኔን ስውር መንግሥት እርቃነ ሥጋውን ያሳዩበት ነው። ይህ ሥውር ያለሆነው የመለስ ሚኒስትሮች ለሁለተኛ የወያኔ መንግሥት ሽፋን ሠጪ፤ መከታ፤ አገልጋይ፤ መሣሪያ ማደናገሪያ፤ ወዘተ በመሆን የተዋቀረ ኢትዮጵያውያን ሆኑ ዓለም አቀፍ ህብረተሰብ የሚያውቀው በጠቅላይ ሚኒስትር መለስ የሚመራውን ነው። ይህ የወያኔ ሥውር መንግሥት ከጠቅላይ ሚኒስትሩ እስክ ቀበሌ፤ ተራ ወታደር፤ የገበሬ ማህበራት ድረስ ራሱን ችሎ የተዋቀረና የሰለላ ድርጅቱንም በነዚህ ተቋማት ውስጥ አዋቅሮ የሚሠራ ባለሥልጣን ያሉት ግዙፍ ድርጅት እንደሆነ በሚገባ ለአንገቢ አቀናብረው አቅረበውታል። ይህ ከጠቅላይ ሚኒስትሩ መለስ ዘናዊ ጀምሮ ከላይ ወደታች፤ ከታች ወደ ላይ ጥንካሬ ባለው የተዘረጋው መዋቅር ዋናዎቹ የውጭ ጉዳይ ሚኒስቴር፤ የማስታወቂያ ሚኒስቴር፤ የወታደርና የሰለላ ድርጅቶች፤ የመንግሥት የህግ አውጪ ክፍል፤ የፍትህና የሥራ አስፈጻሚ በዚህ በወያኔ የስውር መንግሥት ያላቸው ሥልጣን ገደብ የሌለው እንደሆነ አስረድተዋል። ይህ የወያኔ ሥውር መንግሥት በዘመናዊ አሠራር በተዋቀረ መልክ ከ4 ቢሊዮን ብር በላይ የአገሪቷን ካፒታል ያካበተ ራሱን የቻለ መንግሥት እንደሆነ የዲፕሎማሲውን ሥራ ከውጭ ጉዳይ ሚኒስትር እስክ ኤንባሲ ድረስ ፈላጭ ቆራጭ ይኸው የስውር መንግሥት እንደሆነና በግራ እጁ ዲሚክራሲን በቀኝ እጁ ደግሞ የትግራይ ብሔረተኛነትን የተሸከመ/ያነገበ መንግሥት መሆኑን ወደ ዘጠኝ ገጾች በመስጠት ደራሲው የተቃዋሚው ኋይል በሚገባ እንዲጠቀምበት አቅርቦዋል። ሊደነቁ ይገባል

ሌላው ደግሞ በኦሮሞ ቢሔራዊ ኮንግረንስ (አብኮ) ድርጅት ላይ የወያኔ መንግሥት ያደረሰውን በሚገባ ደራሲው ዘርዘረው አቅረባል። በዚህ ድረጅት ላይ የደረሰው ጉዳት በኅብረቱም ላይ ያመጣውን ጉዳትና ድክመት ሚዛናዊ በሆነ መንገድ ጽፏል።

እንዲሁም አቶ ክፍሉ ታደሰ ይኸን መጽሐፍ በአጭር ጊዜ ውስጥ አቀናብረው ለኢትዮጵያውያን እንዲነበብ ማድረጋቸው የሚያስመስግን ነው። የሰንጹሐፍ ችሎታቸውን፤ ከልምድ ጋር አቀናብረው እንደዚህ ያለ መጽሐፍ ስላቀረቡ አንገቢያን ደግሞ ያቀረቡትን በመደገፍ ወይም በመቃወም ሰፊ ውይይት፤ ትችት፤ ክርክር፤ ወዘተ እንዲያደርጉበት ይጋብዛል። የፖለቲካ ጥራትና ብስለት እንዲኖርም ያበረታታል። ይህን ምጽሐፍ ለመገምገም አድል በማገኘቱ ደስተኛ ነኝ። ደራሲው ያልቀምሩት ወይም ከእይታ መራቅ የመነጨ ክስተቶችን ለመጠቀም

አወዳለሁ። የወያኔ መንግስት በከተሞች፤ በገጠር በተለያዩ አስር ቤቶች በሺህ የሚቆጠሩ ወጣቶችን፤ ሺማግሎችን፤ ሴት ወንድ ሳይለይ በስር ቤት ያጎራቸውን፤ የገደላቸውን፤ ያቆሰላቸውን፤ ወዘተ በዝርዝር አቅርቦታል። የወያኔ አድራጎችም ተጋልጧል። እንደዚሁም የህብረቱና የቅንጅቱ ተወካዮች በተለያዩ የምርጫ ወረዳዎች መወዳደራቸውንና ያሼነፋበትን ቀጠናዎች የወያኔ መንግስት በማሰር፤ በመግደል፤ በማስፈራራት፤ በማጭበርበር፤ ወዘተ በተቀነባበረ ፋሺስታዊ እርምጃ አንደት የህዝብ ድምጽ እንደሰረቀ ሚዛናዊ በሆነ መንገድ ዝርዝረው አቅርቦታል እኔም አስዬው አንጀቱ ቅቤ ጠጣ፤ አቶ ክፍሉን አመሰግናለሁ።

ለ1997 ዓ.ም. ምርጫ ሦስት ጓይሎች ኢሕአዴግ፤ ተቃዋሚ ጓይሎችና የኢትዮጵያ የኢኮኖሚ ባለሙያዎች ማህበር ነበሩ። ሁሉም በአገሪቷ ምርጫ ላይ ያስከተሉትን ችግሮች እንደአፈጣጠራቸው ለአንባቢያን አቅርቦታል። የኢትዮጵያ ዲሞክራሲያዊ ጓይሎች ጎብረት (ኢዲጓጎ) በ1995 ዓ.ም. እንደተመሰረተ በተለያዩ የሥራ ዘርፎች አወቃቀር፤ ከአገረ ውስጥና ከአገር ውጪ የሚንቀሳቀሱ በጠቅላላው 15 የተደራጁ የፖለቲካ ድርጅቶችን እንዳቀፈ፤ የጥቂቶችን የሰም ዝርዝር ጠቅሰው አቅርቦታል። ጎብረቱ ለ1997 ዓ.ም. ምርጫ መግባቱን ሆኖም የዓለም አቀፍ የምርጫ ህግጋት ላይ በተመሠረተ ቅድመ ሁኔታዎችን (pre-condition) እንደቀረበ ገልጸዋል፤ እነርሱም፡

- 1= የብሔራዊ ምርጫ ቦርድ ከፖለቲካ ድርጅቶች ተወጣጥቶ መመሥረቱን
- 2= የምርጫ አስፈጻሚዎች ገለልተኛ መሆንን
- 3= የምርጫ ታዛቢዎች ከዓለም አቀፍና ከሀገር ውስጥ ድርጅቶች የተወጣታ መሆኑን
- 4= የመገናኛ ብዙሀን ያለአድልዎ ሁሉም ድርጅቶች በአኩልነት መጠቀምን
- 5= በውጪ አገር የሚገኙ የጎብረቱ አባል ድርጅቶች ሀገር ቤት ገብተው በምረጫው የሚሳተፉበት መንገድ እንዲመቻች እንደነበር ጠቁመዋል።

ደራሲው ክጎብረቱ ምሰረታ በኋላ ኢዲፓና መኢአድ ተለይተው ሁለቱም ተራ በተራ ጎብረቱ ላይ አሉታዊ መግለጫ እንዳደረጉና ምረጫው እየተቃረበ ሲመጣም ቅንጅት እንደተመሰረተ የቅንጅትም መመሥረት በኢትዮጵያ ያለውን የጓይላ አሰላለፍ እንደት እንደቀየረው በስፋት አብራርተው አቅርቦታል። በሌላ አንጻር የጎብረቱ ፕሮግራም፤ የትግል ስልት አጠቃቀም የጠላት ጓይሉን እንደጠቀመ በተደጋጋሚ የመጽሐፉ ገጾች ያትታሉ። ደራሲው ሁሉንም የፖለቲካ ድርጅቶች ሚዛናዊ በሆነ መንገድ የትግል ስልታቸውን፤ የመዋቅር ጥንካሬአቸውን፤ የዋና ጠላት አፈራረጅን፤ የተበታተነ ጓይሉን በጋራ አስተባብሮ ለጋራ ዓላማ መጠቀምን፤ በጎብረትና በቅንጅት መካከል የሥልጣን ፖለቲካ (power politics) እሽቅድድሞሽ ያመጣው ጠንቅ ተተንትኖ መቅረብ ሲገባው ደራሲው የራሳቸውን አማራጭ በግልጽም ሳያስቀምጡ ጎብረት ለወያኔ መንግሥት ከተከላካይነት ወደ አጥቅነት አመቺ ሁኔታን ፈጥሮአል። እንዲያውም በአሁኑ ጊዜ ያለአንዳች ሁኔታ (unconditional commitment) ለኢትዮጵያ ልዑላዊነት የሚታገሉትን ድርጅቶች (ጎብረትና ቅንጅት) ተቀራርበው እንዳይሠሩ አንዱ አንደኛውን የሚያጠፋ አስመስሎ የቀረበ የፖለቲካ ትንተና ነው።

እኔ እንደተገነዘብኩት ጎብረት ከተመሠረተ በኋላ ኢዲፓና መኢአድ ክጎብረት መውጣት የታመቀ ጓይሉን፤ በቁሳቁስ፤ በገንዘብና በተለያዩ የህብረተ-ሰብ ክፍሎች ለመድረስ አቅም ማጣትን ወዘተ አስከትሏል። ገና ከመጠንሰሱ በጎብረት ውስጥ መከፋፈልን አስከትሏል። ክጎብረት ከወጡ በኋላ ተቻችሎ በጋራ ክጎብረት ጋር ከመሥራት ይልቅ እንደዋና ጠላት በመፈረጅ ሁለቱም ድርጅቶች ከፍተኛ ጉዳት በህብረቱ ላይ አድርሰዋል። ለምሳሌ አቶ ጓይሉ ሻወል “ ----- ከአገር ውጪ የሚገኙት ም/ሊቀመንበሩ የኢሕአፓው ተወካይ አቶ ፋሲካ በለጠ የጎብረት አመራርን ይቆጣጠራሉ

---- በብሄራዊ ሎተሪ አዳራሽ በተጠራው ስብሰባ ኅብረቱ ድርጅቶችን የሚያዳክም ብሎም ሀልውናቸውን የሚፈታተን እንቅስቃሴና የመበታተን ድርጊት እየፈጸመ ነው ሲሉ ለታዳሚው አሳወቁ።” (ገጽ 41) እነዚህ ሁለት ደረጃዎች መወጣት ብቻ ሳይሆን በተቀናባበረ መልክ ኅብረቱን በተለያዩ ጊዜ ጓደኛ ምት እንዲደርሰበት ያለአስፈላጊ ጊዜና ጉልበት እየጠፋ በተከላካይነት እንዲቀጥል አደረገውታል። በሀገራችን ነባራዊ ሁኔታ ዋነኛውን ጠላት (primary enemy) ማን ነው? የሚለው ጥያቄ በሚገባ ተንትኖ አለማወቁ ያመጣው የራዕይ ብዥታ ነው።

ይህ በእንዲህ እያለ አቶ ክፍሉ ታደሰ ለግንቦት 7 ምረጫ መሳተፍ ኅብረቱ በአቀረባቸው ቅድመ ሁኔታዎች ከኢሕአዴግ ጋር እየተደራደረ ያገኛቸውን ውጤቶች ፋይዳቢስ፤ ድርድሩ ረጅም ጊዜ የፈጀ፤ ያመጣው ጥቅም በምርጫው ላይ የረባ ጫና የማያደረግ አድርገው ያቀረቡታል። ”ምርጫ ሊቃረብ ጥቂት ሳምንታት ሲቀረው ከቀረቡት ጥያቄዎች መሃል የተወሰኑትን ለምሳሌ የመንግሥት ሚዲያ አጠቃቀምን፤ የውጪ ታዛቢዎችን ማስገባትንና የመሳሰሉትን ---- እነዚህ ጥያቄዎች በአለቀ ሰዓት ላይ ተሟሉም አልተሟሉም በምርጫ ላይ የረባ ጫና አያሳድሩም።” (ገጽ 39-40) ሲሉ በኅብረቱ ላይ ለተለያዩ አንባቢያን አሉታዊ አመለካከት ያሳያሉ። ኅብረቱ በውስጡ የነበሩ ሁለት ደረጃዎች ተለይተው ያመጡበትን ድክመት ችሎ ከዚህ የህዋሃት ሰውር መንግሥት ጋር ተደራድሮ ያስመጣውን ገንቢ ውጤት ጥቁር ነጥብ ጥለውበታል። ሚዛናዊ ያልሆነ ግምገማ አሳይተዋል። በጣም የሚያሰገርመው ደራሲው እራሳቸውን በራሳቸው ሲቃረኑ በምዕራፍ 4 ኅብረት ከኢህአዴግ ጋር ተከራክሮ ያዘጋጀውን ሜዲያ ቅንጅት ተጠቀመበት ይላሉ። ከዚህ በፊት የመንግሥት ሜዲያ ተሟላ አልተሟላ እያሉ ያናናቁት ሲሟላ በራዲዮና ቴሌቪዥን የአየር ሰዓት ተመድቦላቸው ይኸን የወያኔ ሥውር መንግሥት ተቃዋሚ ጓደኛ አራቁቱን አስቀረው እያሉ አተቱ። ደራሲውም በዚህ መጽሐፋቸው “ይህ በዓይነቱም ሆን በአቀራረቡ የተለየ የነበረው የፖለቲካ ፓርቲዎች ክርክር፤ ገና አህዳ ሲባል ጀመሮ የሕዝቡን ቀልብ ሳበ። በሚሊዮኖች የሚቆጠሩ ሰዎች ክርክሩ በሚደረግበት ጊዜ ከቴሌቪዥን ጋር ተጣብቀው ይወሉ ጀመሩ።” (ገጽ 59) ይህ የብዙሐን መገናኛን የመጠቀም ለአነስተኛ ጊዜም ቢሆን ሕብረት ከወያኔ መንግስት በድርድር ያስገኘው ነበር። አንድም ቦታ አፋቸውን አምልጧቸው የኅብረቱን ጠንካራ የትግል ስልት፤ ታክቲክና አስትራቴጂ (tactic & strategy) አንስተው እስከው ያሉበት ቦታ የለም። እንዲያው ለምን ይሆን?

ኅብረት ምርጫ ፯፯ ሂደት፤ ክንዋኔና ውጤት በኢትዮጵያ ዲሞክራሲ ጓደኞች ኅብረት (ኢዲጓኅ) እይታ በሚል ርዕስ ባለ 47 ገጽ ግምገማ አድርጓል። ኅብረቱ በመመሥረቱ የተገኙ ድሎች፤ ድርጅቱ ከተመሠረተ በኋላ መሥራች አባል ድርጅቶች መከፋፈል ያስከተለው ጉዳት፤ ህብረቱ ራሱ ባደረጋቸው ድክመቶች፤ የግንቦት ፯ ምርጫ በድል አድራጊነት እንዲያበቃ የተተለያዩ የትግል ስልቶችን በመንደፍ ከቅንጅት ጋር በጋራ ለመሥራት ያቀደውን፤ በጋራ ሆነው የሠሩትን፤ ከሥራ ላይ ሳይውል እንደተንጠለጠለ የቀረ መታገያ እንደት እንደቀረ ያስረዳል። ኅብረት ከህዋሃት ሰውር መንግሥት ጋር ባደረገው ድርድር ከ8 ማሻሻያ የሃሳብ ነጥቦች ድሎቹን በዚህ መልክ ያቀርባል። ”ገዢው ፓርቲና ተቋቋሚው ክፍል ቀጥተኛና የፊት ለፊት ክርክር ማድረግ መቻሉ ምርጫውን በተመለከተ ---- በገዢው ፓርቲና በተቃዋሚው መካከል ያለውን ልዩነት ሕዝብ ጠንቅቆ እንዲረዳ አስችሏል።” (ገጽ 7) እንደዚሁም በኢሕአዴግ የምርጫ ሕግ አንቀጽ 38/ሠ መሠረት የፓርቲ ተወዳዳሪ 500 የደጋፊዎች ፊሪማና በግል ተወዳዳሪ ደግሞ 1000 የደጋፊዎች ፊሪማ ማቅረብ እንዲቀር የዚህም ጠቀሜታ የኅብረቱ ባለ47 ገጽ እንዲህ ሲል ያትታል ”የፓርቲ ተወዳዳሪዎች የሰጧቸውን የደጋፊዎች ስም ዝርዝር በመጠቀም ገዢው ፓርቲ አስቀድሞ ማን የማን ደጋፊ እንደሆነ በመለየት በፈራሚዎቹ ላይ ልዩ ልዩ ጫና ማድረግና መራጫች በነጻነትና በሚሰጥር ምርጫውን እንደፈለጉ ከፍተኛ ተጽእኖ ያደርግ ስልነበር” (ገጽ 7) እንዳስቀረ ያስረዳል።

ኢሕአፓና አቶ ክፍሉ ታደሰ (አሳቸውም በውስጡ ስለነበሩ) ብቻ የህዋህት አመሠራረት፤ አስተዳደግና፤ ባህሪ ወዘተ በሚገባ ጠንቅቀው ያውቃሉ። ማወቅ ብቻ ሳይሆን እንደ ኢሕአፓ በአሁኑ ጊዜ ከሚንቀሳቀሱ የፖለቲካ ድርጅቶች ሁሉ ስለወያኔ ሥውር መንግሥት የሚያውቅ ለአሳር ነው። ኢህአፓ የዚህን ሥውር መንግሥት በዴሞክራሲያዊ በፍጥነት ራዲዮ፤ በተለያዩ መጽሔቶች፤ የፕሮፓጋንዳና ቅስቀሳ ሰነዶች (documents)፤ በሕዝባዊ ሰብሰባዎች ወዘተ በዘርዘር አስተምሯል። በዚህ ከይሲ የፖለቲካ ድርጅት (ህዋህት) ላይ አቅሙ ከሚፈቅደው በላይ የፖለቲካ አቋሞቹንና ፖሊሲዎቹን አጋልጧል። ያለምንም ማመንታት የኢትዮጵያ ህብረተ-ሰብ ነቅቶ እንዲከታተልና እንዲጠባበቅ አንቅቷል። ጎብረቱ ከግንቦት ምርጫ በፊት የብሄራዊ ምርጫ ቦርድ ከፖለቲካ ድርጅቶች ተወጣጥቶ ይመሰረት ብሎ ሲከራከር የነበረውን ደራሲው ቦርዱ ምን ያህል ግዙፍና ሰፊ ድርጅት እንደሆነ ይህንን ድርጅት መወዳደር ሊወጡት የማይቻል ተራራ አስመሰልው በገጽ 38 ላይ ያቀርባሉ።

በመጽሐፉ አጋማሽ አካባቢ ደግሞ የማጣራቱ ሁኔታ ሲከሸፍ “ህጋዊ አግባቡ የትም ሊያደርስ እንደሚችል የውጭ ታዛቢዎችም ጭምር ተገነዘቡ። ወገንተኛ የሆነ የምርጫ ቦርድና ፍርድ ቤት ባለበት ሁኔታ በህጋዊ መንገዶች ውጤት ለማምጣት መሞከሩ የሚያዋጣ አይደለም ብሎ በመገመት፤ የተቃዋሚ ጓደኛ የቦርዱን ውጤት ይዞ ወደ ፍርድ ቤት ላለመሄድ ወሰነ” (ገጽ 139) ብለው ያስቀምጡታል። የአውሮፓ አንድነትና የካርተር ማዕከል በኢትዮጵያ የተካሄደው ምርጫ የዓለም አቀፍ መሥሪርትን ያላሟላ እንደሆነ በዘርዘር የቀረበው በዚህ የምርጫ ቦርድ ወገንተኛ መሆኑ እየታወቀ፤ የጎብረቱም አቋም ቅድመ ሁኔታዎች እንዲሟሉ ብሎ መታገሉ እየታወቀ፤ ጎብረቱን በህብረተሰባችን እንዳይታቀፍ፤ ጥርጣሬ እንዲያስከትል፤ እንቅፋት እንደሆነ ከአጭር ጊዜ ብቻ ሳይሆን ከረዥም ጊዜ አጋር ቅንጅት ጋር አብሮ እንዳይሠራ፤ አካለ ስንኩል (disable) የተደረገ ጽኑ አመለካከት ደራሲው አሳይተዋል። የውጪ ታዛቢዎች ምርጫውን እንዲታዘቡ በህብረት ያለመሰልቸት የተገኘ የድርድር ድል ነው። ይኸንንም ድል የባለ 47 ገጽ ምርጫ ፲፯ ግምገማ እንዲህ በማለት ያቀርባል። “ የውጪ ታዛቢዎች ምርጫውን እንዲታዘቡ ማድረግ---- በአንድ በኩል የኢትዮጵያ ሕዝብ ተጋድሎና ድል በሌላ በኩል የገዢው ፓርቲ የማጭበርበር ሙከራ ይፋ እንዲሆንና በዓለም አቀፍ ደረጃ እንዲታወቅ አስችሏል።” (ገጽ 7)

በአቶ ክፍሉ ታደሰ እይታ/ራዕይ ሕብረት የረባ ጫና የማያሳድር፤ የቀስተ ደማና ፍንጣቂ እንኳ ያልደረሰው፤ ለሀወሃት መንግሥት ”ማስፈራሪያ” በመሆን ያገለገለ ነው። በጣም ያስገረመኝ አንድም ቦታ (ገጽ) አፍ አምልጧቸው እንኳ በግልጽና በተጨማሪ ጎብረቱ የትግል ስልቶች መሆን ያለባቸው ብለው አማራጭ የትግል ሂደት ያቀረቡት የለም። እንዲያውም የተገላቢጠሽ ደራሲው የህብረቱን ፕሮግራም በተምታታ ህሳባቸው እንዲህ ሲሉ ያቀርባሉ ”ምርጫ የዲሞክራሲ አንዱ አካል እንደመሆኑ በሀገሪቷ የፖለቲካ ፓርቲዎች መጎልበት፤ የሲቪክ ድርጅቶች መጠናከር፤ የሕዝቡ የዲሞክራሲ ባህል ማደግና በመሳሰሉት የሚለካ እንደመሆኑ መጠን፤ በረዥም ጊዜ ሂደትና ሊከማች በሚችል ድል እንጅ በአንድ ፕሮግራም የሚቀየር አለመሆኑን መረዳት ለማንም የሚከብድ አይደለም።” (ገጽ 183) ከዚህ ላይ በደራሲው አእምሮ ሁለት የተቃረኑ አመለካከቶች ይታያሉ። በአንድ በኩል የወያኔ ሥውር መንግሥት በፖለቲካው፤ ሥነ-ልቦናው፤ በድረጅት አወቃቀሩ፤ በስለላና ወታደራዊ መዋቅሩ ግዙፍ እንደሆነ ያቀርባሉ። በዚህ መጽሀፋቸው እስከ መቶ ዓመታት ለመግዛት ሃሳብ እንዳለውም ጠቀስ አድርገው ያልፋሉ። ታዲያ እንደዚህ ያለ ግዙፍ መንግሥት ጋር ለመታገል ገና የፖለቲካ ድርጅቶችም አልበሰሉ፤ የሲቪክ ድርጅቶችም አልጠነከሩም፤ የሕዝቡም ዲሞክራሲያዊ ባህል አላደገም እያሉ በሌላው አእምሮአቸው ያስተምሩናል። የወያኔ ሥውር መንግሥትም የሕዝቡ ዲሞክራሲያዊ ባህል አላደገም፤ የፖለቲካ ጓደኞች አብረው ከመሥራት ይልቅ አክራሪ ሁነው መንግሥቱን ይተናኮላሉ፤ የሲቪክ ድርጅቶችም አላደጉም እያል ለኢትዮጵያ ሕዝብና ለዓለም አቀፍ ህብረተ-ሰብም ደጋግሞ የብልጠት ቅስቀሳ አድርጓል። ተጠቅሞበታል። እንግዲህ እርስዎንም ዕድሜ ይስጥዎትና የወያኔ መንግሥት ከመቶ

ዓመታት በኋላ ሲያከትም የፖለቲካ ፓርቲዎች፤ የሲቪክ ድርጅቶች፤ የሕዝባችንም የዲሞክራሲ ባህል ያድጋል። እንደዚያም ከሆነ የፖለቲካ ብሰለት፤ ራዕይ የተከማቸ፤ ልምድ አፈር ድጫ በላች!

ደራሲው የወያኔን የሰው መንግሥት ከግንቦት ምርጫ ጋር በማዛመድ እንዲህ ያስቀምጡታል። “የሰው መንግሥት አሠራር እስካለ ድረስ የኢትዮጵያ ህገመንግሥት ይሰራል ብሎ ማሰብ ከቶውንም የማይቻል ነው። የዚህ ሰው መንግሥት ገበና አደባባይ ወጥቶ ካልታወቀና እንዳይሠራ ካልተደረገ በኢትዮጵያ ምርጫ ይሰራል ብሎ ማሰብ ዘበት ነው። የሰው መንግሥት እስካለ ድረስ ከህወሃት እጅ የፖለቲካ ሥልጣንን በምርጫ አማካኝነት ፈልቅቆ ማውጣት የማይታሰብ ነው። ለዚህም የ1997 ዓ.ም. ምርጫ ምስክር ነው።” (ገጽ 159) ሠረዝ የኔ ነው። የቅንጅቱ አመራር በኢትዮጵያ ነባራዊ ሁኔታ ዋና ጠላት ማን ነው የሚለው አልተገለጸም፤ እንዴትስ ገበናውን በአደባባይ እናጋልጠው ለሚለው የመታገያ ስልቶች አልተነደፈም፤ የሰው መንግሥቱ ሊደመሥሠው የማይችል መዋቅር በህብረተሰቡ ውስጥ አልተጣለም። እነዚህ ድክመቶች በቅንጅት ውስጥ በጉልህ መታየታቸውን ደራሲው ቅልብሎ ብለው የጠቀሟቸው ወላኝ መተክል በምርጫ ወቅት ላይ ጉልህ ጉዳት አስከትለዋል። የእኔ አነሳስና ከጸሃፊው የጠበኩት የሁሉንም ተቃዋሚ የፖለቲካ ድርጅቶች ጥንካሬና ድክመት በሃቅ ያቀርባሉ ብዬ ነበር፤ ነገር ግን ሽፋፍኖ ማልፍ ውግንተኝነትን አያሳይም ወይ? ለትግሉስ ጠቃሚነቱ የት ላይ ነው?

በተጨማሪ ደራሲው የወያኔ ሰው መንግሥት የሥነ-ልቦና ጦርነትን እንዴት እንደተጠቀመ ከተቃዋሚው አባላት እንደነ አቶ ልደቱ በመጀመሪያው ክርክር ላይ የትግራይ ነፍስ ወከፍ ድጎማ ለሌላው ክልል ከተመደበው ይበልጣል ያሉትን (አቶ ልደቱ ያቀረቡት በሌላ የውጭ አገር ሰው በቀረበው ሰነድ ላይ ተመርኩዘው ነው ስህተት የለባቸውም) በነገራችን ላይ አቶ በድሩ አደም ባደረጉት ንግግር ወደመጡበት እንመልሳቸዋለን በማለት የተጠቀሙበትን ቅስቀሳ ወያኔ በዘዴ ካፒታላይዝ እንዳደረገው ጠቁመዋል።

ይህ በእንዲህ እንዳለ በእኔ እይታ፡

አንደኛ በተለያዩ ዘዴና ብልሃት የወያኔ ሰው መንግሥት የተቃዋሚውን ጎይል እያዋከበ በነበረበት ጊዜ የቅንጅት አመራር የሥልጣን ሽኩቻ ሙሉ በሙሉ ተውጦ ምንም የተከላካይነት ምላሽ አያደርግም ነበር። አንድ ቡድን ወይም ድርጅት በውስጡ በዘር፤ በሃይማኖት፤ በጎሳ፤ የሥልጣን ሺሚያ ወዘተ ሲከፋፈል አካል ስንኩል በመሆኑ በራሱ፤ በአባላቱ፤ በደጋፊዎቹ ወይም ቆመንልሃል እያሉ በአሰባሰቡት ሕዝብ ላይ መቀበል የማትችለውን የጠላት ኋይል ያሳርፋበታል። ገና ከመጀመሪያው ኢዲፓና መኢኦድ ከተባረት እንዳፈነገጡ በዋና ጠላትነት ጎብረቱ ተደርጎ ከፍተኛ ቅስቀሳና ወቀሳ አድረገውበታል። ዋና ጠላት ማን ነው? የትግል አጋሮቹ እነማን ናቸው? የትትግል ስልታችን ምንና እንዴት መደረግ አለበት? የአጭርና የረጅም ጊዜ ግባችን መን መሆን አለበት? ተበሎ የተነደፈ ነገር የለም። ይህ የሰው መንግሥትንና የትግል አጋር ድርጅቶችን እኩል አድርጎ መመልከት ወላኝ የትግል ስህተት ነው። በሆነ ምክንያት ከተባረቱ ከተወጣ በኋላ ተመልሶ አሁንም ዋና ጠላት ይኸው የወያኔ ሰው መንግሥት መደረግና ያለ የሌለ የጉልበት፤ የገንዘብ፤ የዕውቀት፤ ችሎታ፤ ወዘተ... በሁሉም አቅጣጫ ቀይሶ መታገል ቀረቶ የትግል አጋር ድርጅት ላይ ማነጣጠር ሆነ። በቅንጅት መሪዎች መካከል ያለው የሥልጣን ሺሚያ ከትግሉ ዋነኛ ሆኖ የበላይነቱን ያዘ። ደራሲው ስለዚህ የሥልጣን ሽኩቻ እንዲህ ይሉታል። “ መኢኦድና ኢዲፓ ቅንጅትን ከመቀላቀላቸው በፊት ለመዋሃድ ሞክረው ሊሳካላቸው እንዳልቻሉ...ሁለቱ ድርጅቶች መካከል በተለያዩ ጊዜ የተለያዩ ልዩነቶች የተነሱ ቢሆንም በጣም አስቸጋሪና አሳሳቢ የነበረው በቅንጅት ስም እጨዎችን ለማቅረብ ይደረግ የነበረው ሂደት ውስጥ የተነሳው ከፍ ያ ልዩነት ነበር።” (ገጽ 189) ጎብረት የህወሃት/ኢሕአድግ መንግሥት በሰላማዊ ሕዝብ የተባበረ ትግል እንዲወገድ ብሎ የታገለበትን ደራሲው ጠላት ለአጸያፊ መቀስቀሻ ተጠቀመበት፤ ቅንጅቱም ከሚችለው በላይ የሰነ-

ልቦና ጦርነት ጠላት አደረገበት፤ ምቱንም መሸከም አልቻለም። ለዚህም ተጠያቂው ኅብረት እንደሆነ ተደርጎ ተገመገመ። በቅንጅቱ ውስጥ የተፈጠረው ውስጣዊ ቅራኔ እንደዋና/ወሳኝ አልተወሰደም። የቅንጅቱ መሪዎች ዋና ጠላት ማን ነው? የሚለውን አተናተን ከነባራዊ ሁኔታ ጋር አዛምደው አልተመለከቱትም። የወያኔን የሰውር መንግሥት ባሕርይና የፖለቲካ ውስብስብነት ደራሲው እንደተገነዘቡት ለ14 ዓመታት አመራሩ አላጤውም። ይህም በደራሲው በጣም ተልፏል። ተገምግሟል። በቅንጅት አመራር የሥልጣን አሸቅድድም ቀስተ ደመና በመጀመሪያዎቹ ግጭቶች አስታራቂ እንደነበረ በኋላ ግን ከመኪኦድ ጋር እየተቀራረበ አቶ ልደቱ የሥልጣን ጥጣቸውን ደርቆ እንዲቆም እንዳደረጉት ከቅንጅት ተቀዳሚ ምክትል ሊቀመንበር አስከተለዎ የሥልጣን አርከኖች አለመመረጣቸውን (አቶ ልደቱን ማለት ነው) በገጽ 200 እና 2001 ያስረዳል። እንዲያውም ኢዲፓ ከሁለት ተክፍሎ አንደኛው ክፍል ከቀስተ ደመና ጋር መዋሃድን አቶ ልደቱ ሲሰሙ የበለጠ እንደተሰላጩ ያብራራል። በኢዲፓና (አቶ ልደቱ) በቀስተ ደመናው (ዶ/ር ብርሃኑ ነጋ) መካከል ከዚህ በፊት ያልነበረ የሥልጣን ግጭት እየጠነከረና እየሰፋ መሄዱን ደራሲው ያስረዳል። እኔ እንደተረዳሁት በዚህ ድርጅቶች ውስጥ የተፈጠረው የሥልጣን ሺኩቻ እጅና እግራቸውን ጥፍር አድርጎ አስሯቸዋል። ያ የወያኔ ሥውር መንግሥት አደገኛ ቦዜ ወጣት እያለ ያዋከበው፤ ቅንጅት ሥራ እንፈጥርልሃለን ያለው፤ ያ በንግድ ህብረተሰብ ተሰፋ አድርጎ የተሰበሰበው፤ ያ የባህር በር እንከፍትልሃለን ያሉት ወዘተ... ሁሉ ተረስቶ የሥልጣን ትግል ምርኮኛ ሆኑ። የቅንጅት አመራር በአደዚህ በሽታ ተለክፎ በምን ቋንቋ ከኅብረት ጋር በሁሉም የትግል ስልት መቀየስ ይቻላል? እንዲያው ለምን ይሆን ደራሲው እንደወሰነ ታግሎ መታገያ ማየት የተሳናቸው? ገና ከመጀመሪያው ከኅብረትቱ ጋር አብሮ አለመሥራት ለካስ የሥልጣን ኮርቻ አስክሮአቸው ነው። ደራሲውም የራሳቸውን መርህ ከቅንጅት ጋር አዛምደው እየቀመሙ ያቀረቡት ኅብረቱን አካለ ሰንኩል ከተቻለ ቀስ እያለ እንዲከሰም (wither away) በማድረግ የተቃኘ እንጂ በቅንጅት ውስጥ የተደረገው ቀጣይነት ያለው የሥልጣን ትግል ዋና/ወሳኝ ችግር ለምን ለዘብተኛ ሆኖ ቀረበ?

ሁለተኛው፡ መሠረታዊ የቅንጅት ደካማ ጎን ታግሎ የሚያታግል ታክቲክና አስትራቴጂ አለመኖሩ ነው። የወያኔ ሰውር መንግሥት ያለ የሌለ ኋይሉን አቀነባብሮ በሁሉም አቅጣጫ ሲያዋክባቸው አንድም ከኅብረት ጋር ሆነው በሙሉ አቅምና ልብ ያለውን ነባራዊ ሁኔታ መጠቀም ብሎም ማጥቃት አልቻሉም። እንዲያውም ከኅብረቱ ዘንድ አነሳሽነት ሲመጣ ማመንታት በኅብረቱ መመራት የለብንም እየተባለ መታገያ ሲልቱን ወዲያውኑ መርምሮ ከተከላካይነት የሚለቀቁበትን እይታ መተለም አልነበረም። ደራሲው ይህ የትግል ስልት እንደሌለ እየተገነዘቡ ኅብረቱም በኦሮሞ ኮንግረስ ላይ የወያኔ ሰውር መንግሥት ያደረሰበት ጥቃት በዘርዘር እያሰረዱ ከዚያም የዶ/ር በየነ ጴጥሮስ ከኅብረቱ ማፈንገጥ ከፍተኛ ጉዳት እንዳደረሰ እየተገነዘቡ ኅብረቱ የብሔራዊ እርቅ ምስረታን አቀረበ እያሉ ይኮንኑታል። ያ መከረኛ የፖለቲካ ፓርቲዎች አለመደራጀት፤ የሲቪክ ድርጅቶች አለመበልጸግ፤ የሕዝቡ የደምክራሲያዊ ባህል አለማደግ ከደራሲው ፊት እየተደቀኑ አስቸግሯቸው ይሆን?

ጸሐፊው ስለቅንጅት ታክቲክና ስታቴጂ ጠቅሰ ያደረጉትን እንመልከት “ኢሕአዴግ በማጥቃት ላይ በተሠማራበት ወቅት ቅንጅት እየተከላከለ ማጥቃት የሚችልበትን አስትራቴጂ አልነደፈም። አንድ የቦክስ ተጋጣሚ ባላንጣውን ሊያሸንፍ የሚችለው በመመከት ብቻ ሳይሆን እየተከላከለ ሲመቸው ደግሞ እያጠቃ ጭምር ነው። ..... ሕዝቡ ድጋፍ ኋይል ሆኖ እንዲወጣ ማድረግ ተገቢ ሆኖ ሳለ ያንን ማድረግ አልቻለም።” (ገጽ 185) ይኸንን ማድረግ የተሳነውን የፖለቲካ ድርጅት ኅብረቱ በውስጡ መከፋፈል ሳይገታ ያቀረባቸውን መታገያ ስልቶች ቅንጅት በቀና መንፈስ እየተባባረና እየቀለጠፈ አለመሥራቱ ሁለተኛው ቁልፍ ደካማ አመለካከት እንደነበረ ደራሲው አልጠቆመም።

እንዲያውም ሀብረቱ ከተመሠረተበት ጊዜ ጀምሮ ያቀረባቸውን የትግል ስልቶች የቅንጅቱን አመራር እሥር ቤት አስገባቸው ለማለት ይቃጣቸዋል።

ሰብተኛው ቅንጅት ሁኔታው የሚጠይቀውን መዋቅር በህቡዕ አላሰበበትም። አላጤነበትም። እንዲያውም ቅንጅት “መንፈስ” ነው እያለ የከረመ የፖለቲካ ድርጅት ይመስላል። ዋና ጠላት የወያኔ ሰውር መንግሥትን ጠበያት ጠንቅቆ ያልተረዳ፤ የመታገያ የትግል ስልት ያልነበረው፤ እራሱንና አባላቱ ያለ ህቡዕ መውቅር ሳይዘረጋ ለግንቡቱ ሰባት ምርጫ ላይ አሉታዊ አስተዋጽዖ አድረጓል። ደራሲው ቀስተ ደመና በአጭር ጊዜ ውስጥ ተጸንሦ በቅንጅት ላይ መሠረታዊ ለውጥን ያስመጣ ትንሽ ድርጅት የሚሉት በዚህ የህቡዕ ድርጅት መዋቅር አስፈላጊነት ላይ እንዲህ ብለው ጽፈውታል “እነዶ/ር ብርሃኑ ነጋ ዙሪያ ያሉ ግለሰቦች ተደራጅተው ትግል ውስጥ ሲገቡ ማንኛውንም ሥራ ህጋዊ በሆነ መንገድ ብቻ ለመሥራት ነበር የወሰኑት። ከባላንጣቸው በኩል ይህን የመሰለ አሠራር በሌለበት ሁኔታ ውስጥ በዚህ መንገድ ለመሥራት ማሰባቸው የዋህነት ነው ሊባል ይችላል። ተበጋይም። ደግሞም ተመክረዋል።” (ገጽ 130)። እንዲህ ዶ/ር ብርሃኑ ከማንኛውም የቅንጅት አመራር አጅግ የሰለሰ ልምድ ያላቸው፤ የወያኔን የሰውር መንግሥት ላይ ያላቸው አመለካከት በጣም የለሰለሰ ነው። ታዲያ የእሳቸው የፖለቲካ ትንታኔ እንደዚህ ከሆነ ለቀሩት የቅንጅት አመራር ጠላትና አጋር እኩል ናቸው። ይኸን የወያኔ የሰውር መንግሥት ለመጣል ሁለት ነገሮች እጅ ለእጅ አብረው በአንድነት መሄድ አለባቸው። የትግል አጋሩ ሁሉ በአንድነት ሲታገል፤ የመዋቅር ሥራ በሰፊው ስብረተሰባቸው ውስጥ ሲሠራ፤ ሁለቱም ዋና ሥራዎች አልተሠሩም። ታዲያ ደራሲው የመዋቅር አለመዘርጋትን ያክል ትልቅ ቁልፍ ነገር ለቅንጅት አመራር ለመግለጽ መለሳለሰ ለምን ተመረጠ?

አራተኛ: ወያኔ በፖለቲካ አጭብረባሪነት፤ ከኢህአፓ፤ ኢዲዩ፤ ጎንጎ ፤ ወዘተ ጋር የሚደራደር እየመሰለ ጊዜን ገዝቶ ከተቻለ ተቃዋሚውን ማዳከምና ስንኩል የማድረግ ክፍተኛ ልምድ ያለው የረጅም ጊዜ የሰለሰ ልምድ ያካበተ ድርጅት ነው። በዚህ የልምድ ማጣት የተመሠረተ ድርጅት ላይ የጠላት ምት አስመልክቶ የኢዲዲጎን ምርጫ ፺፯ ሂደት፤ ክንዋኔና ውጤት እንደሚከተለው አስቀምጦታል “የአምባገነኖች ትልቁ ችሎታቸው የማይወጡት ተቃውሞ ሲገጥማቸውና ሁኔታው ቀውጦ ሲሆንባቸው እንደሁኔታው ጊዜ መግዛት መቻላቸው ነው። ሲወጡ አንገት መቀልበስ፤ ለሰለሰ በማለት ጊዜ መግዛት፤ ውስጥ ውስጡን ሁኔታው ለነርሱ እንዲያመች ካደረጉ በኋላ ለተቃዋሚው ፋታ ሳይሰጡ ከማድቀቅና ጭራሹን ለማጥፋት አለበለዚያ ለነርሱ በሚያመች መልክ ጠፍጥፎ ከመሥራት ወደኋላ አይሉም።... ነብር አዳኝ የመጀመሪያ መመሪያው ነብር አቁስሎ መተው እንደለሌበት ጠንቅቆ ማወቅ ነው። (የቆሰለ ነብር በምንም መንገድ አቁሳዩን ለማጥፋት ወደኋላ እንደማይል የታወቀ ነው።)” (ገጽ 3) እነዚህ አራት መሠረታዊ ድክመቶች በላቀ መልክ መተንተን ብቻ ሳይሆን ለጠላት ራሱን አመቻችቶ መስጠት ያመጣውን፤ አላስፈላጊ መስዋዕትነት (unnecessary sacrifice) መክፈል የጠላት አምባ የሚፈልገውን (የቀየሰውን) እንዲያገኝ አድረጎታል። ከዚህ ቁልፍ ስህተት ያልተማረ የፖለቲካ ድርጅትና የደራሲው ደግሞ አልሰልሶ መቃኘት በስህተት ላይ ስህተት ነው። ሌላው ደግሞ ይኸንን መጽሀፍ ለእትመት ከመላኩ በፊት የኅብረቱ ደጋፊዎችም ረቂቁን እንዲያነቡት እንደተደረገ በገጽ 10 ውስጥ ተገልጿል። ደራሲው የሰውር መንግሥቱ ሰላዮች እየተቀባበሉ ያዋከባቸውን ለቅንጅት አመራር አባል ሲያጨውቱ እንዲህ ይላሉ “ለአንድ የቅንጅት ክፍተኛ የአመራር አባል አጨውተ ወዳጁም ለምን ከመኪና ሠርደህ ምንድነው የምትፈልጉት አትላቸውም ነበር አለ። እኚህ የቅንጅት የአመራር አባል የኢትዮጵያ የፖለቲካ ሥርአት ነፍስ እንዲዘራ በኢትዮጵያ ሕጋዊና ግልጽ አሠራር እንዲሰፍን ከሚታገሉ ሀቀኛ ሰዎች አንዱ ናቸው ብለው ደራሲው ያምናሉ። ይሁንና ከዚህ አነጋገራቸው የሀዋሃትን አሠራር እንደት ሊቋቋሙ እንዳሰቡና ምናልባትም የሥልጣን ፖለቲካ ገና እንዳልተረዱ ወይም ደራሲው ሊረዳቸው እንዳልቻለ ተገነዘቡ።” (ገጽ 177) ልክ እንደዚህ አገላለጽ የኅብረቱ ደጋፊዎችን ረቂቁ

እንዲያነቡ የተደረጉት ከሀቀኛ ሰዎች አንዱ ሊሆኑ ይችላሉ። ሆኖም የኅብረቱን የውስጥ ፕሮግራም፤ የትግል ስልት እየከለሱ፤ እያንቋሸሹ፤ እያጨማለቁ፤ እየኮነኩ፤ ወዘተ... የተጻፈን መጽሐፍ እንዳለ ከተቀበሉ ከላይ በተጠቀሱት ታጋይ ወዳጁ መልክ አገናዝባችዋለሁ። የኅብረቱ የትግል ስልቶች ቅንጅቱን አጥፊ ብሎም አመራሮች አሥር ቤት እንዲወርዱ ምክንያት እንደሆነ ተደርጎ የተጻፈ ነው። አንዱ ድርጅት የትግል አጋሩን እንድሚያጠፋ አቀራረብ ካለው በሁለቱ ድርጅቶች (ቅንጅትና ኅብረት) መካከል ያለው ልዩነት እየሰፋ ይሄዳል። እንዲያው በደራሲው መርህና በኅብረት፤ በደራሲው ራዕይና በኅብረት፤ በደራሲው የትግል ስልቶችና በኅብረት ያለው መሠረታዊ ልዩነት (fundamental difference) በኅብረትና ቅንጅት መካከል የተደረገ አስመስሎ መጻፍ የፖለቲካ መሰሪያነት ነው። ታዲያ እንዴት አድርጎ መተባበር የኢትዮጵያ አንዱ አማራጭ ብቻ መፍትሄ ይሆናል።

በእኔ እይታ አቶ ክፍሉ ታደሰ ሁሉንም የፖለቲካ ድርጅቶች በተለይም ህብረትና ቅንጅትን ውይንም በውስጣቸው የታቀፉትን የፖለቲካ ድርጅቶች ሚዛናዊ በሆነ መልክ አልገመገሙም። ወገንተኝነትንና አድጊዊነትን (biase) በሚገባ አሳይተዋል። በንደዚህ አይነት አቀራረብ፣ እይታና ግምገማ አገራችን ለምታደርገው የፖለቲካ ትግል ይጠቅማል? ለማንሰ?

ድል ለኢትዮጵያ ህዝብ